

Akta Nokturna

Periodiek Traktaat van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem
3e editie, 7e jaargang, Maart - April 2011

INHOUD

Studenten strijdbaar tegen afbraak
Pagina 3

Thema: Wat als...

Niet van deze wereld
Pagina 4

Erbij
Pagina 8

Rubrieken

De alternatieve route
Pagina 12

Leden Doorgelicht
Pagina 14

Quotes
Pagina 15

COLOFON

Akta Nokturna is het tweemaandelijkse ledenblad van Alternatieve Studentenvereniging Karpe Noktem. Oude Akta's vind je op de website. Heb je kopij? Mail dan naar kopij@karpenoktem.nl

Hoofdredactie
Yurre Wieken [YW]

Redactie
Shane Bozelie [SB]
Marlies van der Burgh [MB]
Michiel van Lierop [ML]
Noêma Neijboer [NN]
Iris Smits [IS]
Rik Sprenkels [RS]
Jan-Hendrik Venhuizen [JHV]

Eindredactie
Susanne Geuze [SG]

Vormgeving
Paul van Leeuwen [PL]

Voorkant
Loesje Jacobs [LJ]

Redactieadres
aktanokturna@karpenoktem.nl

Wat als...

Proloog

4 augustus 1915. Een toevallige windvlaag blaast een krant in het gezicht van een jonge fietser. Een paar seconden desoriëntatie zijn genoeg – hij wordt aangereden en is op slag dood. In de auto zit een zakenman die op weg is naar een gesprek met een sollicitant voor zijn bedrijf. Door het ongeluk mist de man zijn afspraak. De teleurgestelde sollicitant gaat een broodje eten en raakt aan de praat met een beeldschone vrouw. Het mondert uit in een afspraakje, een stormachtige romance en jaren later een gezin. Het jongste kind groeit op tot een ambitieus politicus wiens carrière maar niet van de grond wil komen. Hij richt zijn eigen politieke partij op en verzamelt wat gelijkgestemden om

zich heen, maar het vlot niet. Geplaagd door depressies pleegt de partijleider in 1979 zelfmoord. De jongste van zijn medestanders, tevens zijn diepste vertrouweling, neemt het leiderschap over. Met een frisse, professionele insteek weet hij de partij om te vormen tot een visionaire, krachtige en enthousiaste club. Een paar verkiezingen later leidt het tot succes – de eerste Kamerzetels zijn binnen. Onder het charismatische leiderschap van de jonge roerganger groeit de partij gestaag, tot zij in 2011 de grootste wordt en de inmiddels niet meer zo jonge partijleider zich premier mag noemen.

Volgens de chaostheorie maken schijnbaar

ongerelateerde gebeurtenissen deel uit van een groter geheel, wat via een ellenlang oorzaak-gevolgschema leidt tot een onvermijdbare uitkomst leidt die op het eerste gezicht niets met de eerste gebeurtenis te maken heeft gehad. Wat als die krant niet in het gezicht van de fietser was gewaaaid? Wat als de zakenman een andere afslag had genomen? Wat als de sollicitant een blauwtje had gelopen? Wat als hun jongste kind zijn hele leven bij McDonald's was blijven werken? Wat als hij, als partijleider, nooit die opvallende jongeling in zijn gelederen had ingesloten?

te stellen wat de antwoorden erop zouden kunnen zijn. In wat voor werkelijkheid zouden wij leven als alles nét een beetje anders was gegaan? Bijvoorbeeld: wat als Karpe Noktem nooit in de Villa was gekomen? Wat als de dinosauiriërs nooit waren uitgestorven? Wat als de bezuinigingsplannen van het kabinet doorgesteld werden? Tevens zijn weer enkele activiteiten van Karpe Noktem in deze *Akta* vereeuwigd. Veel leesplezier!

[YW]

In deze editie houdt de Akta zich bezig met dit soort vragen en proberen wij ons voor

Nachtpost

Beste redactie,

Wij willen ons beklagen over jullie bijzonder eenzijdige weergave van revoluties in de vorige editie van de Akta Nokturna. De keuze van inhoud is bevoordeeld, misleidend en manipulatief. In journalistiek opzicht is het beneden alle peil. Jullie moeten je schamen.

Stel je eens voor: op een dag sta je 's morgens op. Gisteren werd het weer veel te laat. Alle vrouwen moesten weer tegelijk naar het avondeten komen en dat werd natuurlijk weer

ruzie. Vervolgens bleek dochter nummer zevenentwintig ongesteld te zijn, had zoontje nummer veertien een bloedneus, was zoontje achtien weer eens voor de zoveelste keer stoned en was zoontje nummer zeven erachter gekomen dat zijn vriendinetje eigenlijk dochter nummer twintig was (dus half zusje nummer vijftien). Vrouw nummer drie dacht weer te gaan bevallen, maar had gewoo teveel mosselellen gegeten. Tel daar een bitchfight tussen twee ministers bij op omdat Buitenlandse Zaken van Landbouw heeft

verloren bij het korfballen en je hebt een ongeveer vier uur slaap over.

Hoe denk je dan dat het is om 's ochtends de tv aan te zetten en allemaal focking hippies en krakers te zien, die lopen te bitchen dat je af moet treden?! Op een fokking vrijdag nota bene! Denken ze dat wij dit voor de lol doen? Weet je hoeveel LAN-parties en goede seks we hebben misgelopen door ons al die jaren in te zetten voor het land? Ja, soms waren we een beetje lomp. Maar het leven is ook lomp, je begint toch ook geen

revolutie tegen waterstofatomen omdat het voor de zoveelste keer regent tijdens de barbecue? We deden altijd ons best en dit vinden we dus niet erg cool. Kortom, cut us some slack en doe es niet zo focking negatief, oké?

Laters,

Hosni, Mouammar en de gang

Studenten strijdbaar tegen afbraak

Sinds het aantreden van het nieuwe kabinet is ook onderwijs tot linkse hobby verklaard. Schuimbekkend voert dit kabinet de zoveelste bezuiniging door om cultureel en intellectueel Nederland een poot uit te draaien ten behoeve van George en Cleaudette met de Dubbele Achternaam, die sigaren rokend vanuit hun gesubsidieerde villa in Wassenaar op hun 30-inch plasmaskerm de herhaling kijken van *Hart van Nederland* en wellicht een vage flits opvangen van de bijstandsmoeders, bejaarden, gehandicapten en artiesten die moeten inleveren zodat hun hypotheek gespaard kan blijven.

Ook het hoger onderwijs moet eraan geloven. Een belangrijke inkomstenbron van universiteiten, de aardgasbaten, verdwijnt. Studiefinanciering in de masterfase verdwijnt – lenen zul je! Verder krijgen studenten die meer dan twee jaar vertraging oplopen (één in de bachelor, één in de master) een boete van 3000 euro per jaar. De universiteit wordt voor nog eens 3000 euro beboet, wat dus in totaal neerkomt op 6000 euro voor de staatskas. Studenten met een functiebeperking mogen er nog één jaar langer over doen, dan moeten ook zij dokken.

En denk nou niet dat dit hét middel is om luie studenten aan te pakken. De meeste “langstudeerders” werken juist heel hard. Echter, bestuursfuncties in verenigingen, belangrijk werk in medezeggenschapsraden, buitenlandstudie en zelfs stages zijn geen geldig excusus – ook studenten die in zichzelf en anderen investeren middels dit soort verbredende activiteiten en daardoor wat langer over hun studie doen worden keihard afgestraft. Duidelijk is dan ook dat het er eigenlijk helemaal niet om gaat studenten een schop onder de kont te geven, maar om de staatskas te spekken.

Ook premier Mark Rutte zou onder dit systeem beboet zijn. Hij liep immers drie jaar studievertrag-ing op omdat hij voorzitter was van de JOVD (de jongerenafdeling van de VVD). Vicepremier Maxime Verhagen, de koploper binnen het kabinet met een studietijd van 11 jaar, zou zelfs onder het *huidige* systeem in de problemen zijn gekomen omdat hij niet binnen 10 jaar is afgestudeerd. Als de plannen van het kabinet doorgaan kunnen mensen die nu al studeren vanaf september een boete krijgen. Een bedrag waar ze aan het begin van dit collegejaar nog niets van wisten, laat staan toen ze aan hun studie begonnen.

Van de VVD hadden we het kunnen verwachten – die hadden, als ze hun zin hadden gekregen, de studiefinanciering afgeschaft ten behoeve van een “sociaal” leenstelsel. Het CDA voerde juist campagne tegen de bezuinigingen op studiefinanciering en doet nu of haar neus bloedt. Overigens zeiden ze er in hun campagne niet bij dat ze wél het collegegeld fors wilden verhogen. Oplettenden zullen ook niet verrast zijn dat het CDA hiervoor getekend heeft. Dit soort geniepigheid zijn we van de partij van “fatsoen moet je doen” sowieso wel gewend. En de PVV? Tja. Die waren waarschijnlijk drukker met brievenbussen volpissen, Hongaarse porno, zuipen en cv's vervalsen dan met nadenken over een degelijk onderwijsprogramma. Van onderwijs worden mensen toch maar lastig en kritisch en leren ze allemaal rare dingen over klimaatverandering. Ja, de PVV was tegen bezuinigingen op studiefinanciering, maar dat zal er wel zijn ingevoerd nadat uit een of andere peiling bleek dat een meerderheid van Nederland tegen was. Want zo werkt het bij de PVV.

Op 21 januari was stude rend Nederland het zat. Zij begaf zich massaal naar

Den Haag voor de grootste studentendemonstratie sinds de jaren '80. Duizenden studenten verzamelden zich op een modderig, grauw Malieveld. Naast de obligate SP'ers liepen er ook enthousiaste flyers van PvdA, GroenLinks en D66 rond. Begeleid door de 538-muziek van een DJ Jordy maakten de studenten er een waar feestijn van. Verschillende politieke kopstukken betraden het toneel. PvdA-opperhoofd Job Cohen uitte zijn woede over deze aanval op de Nederlandse kenniseconomie. SP-roerganger Emile Roemer zei in zoveel woorden hetzelfde. Anne-Wil Lucas-Smeerdijk en Sander de Rouwe, Kamerleden voor respectievelijk VVD en CDA, deden vergeefse pogingen het beleid van hun partijen goed te praten, daarbij stevig aangevallen door GroenLinkser Jesse Klaver en ChristenUnie-senator Remmelt de Boer.

Tot slot kwam de grote boeman ten tonele – VVD-staatssecretaris Halbe Zijlstra, bedenker en tegen wil en dank tevens naamgever van de “Halbeheffing” voor langstudeerders. Het toeval wilde dat het vandaag zijn 42e verjaardag was. Hij wilde zijn eigen feestje natuurlijk niet missen. Zijn verdediging van de langstudeerdersboete werd door de enorme menigte

weggehoond met “blabla”-gebaren en het luidkeels gescandeerde “dat was een kutverhaal”. Zijn verjaardagscadeau? Een paar welgemikte tomaten.

Of de langstudeerdersheffing gaat komen is nog onduidelijk. Veel hangt af van de verkiezingen voor Provinciale Staten, die bij het ter perse gaan van deze Akta al gebeest zijn. Wanneer VVD, CDA en PVV genoeg zetels winnen in de provinciën zullen zij ook een meerderheid behalen in de Eerste Kamer. Deze wordt in mei gekozen door Provinciale Staten en neemt in juni zitting. Als die meerderheid er niet komt is de Halbeheffing waarschijnlijk van de baan. Is die er wel dan is nog de vraag of de nieuwe regeling voor reeds ingeschreven studenten mag gelden. In Nederland geldt immers het rechtszekerheidsbeginsel, wat inhoudt dat je niet zomaar tijdens het spel de spelregels mag veranderen. In 1988 werd voor een soortgelijke maatregel bepaald dat deze niet voor reeds ingeschreven studenten mocht gelden. Er is dus nog hoop voor de ons zo geliefde linkse hobby.

[YW]

Niet van deze wereld

Wat als ik jou zou vertellen dat ik in een andere wereld dan jij leef? Zou je zeggen dat ik filosofisch ben. Of gek? Mogelijk ben ik dat ook, wie zal het zeggen.

Laat me je dit zeggen. Deze wereld is niet de mooiste die er bestond.

Een tweede vraag. Heb jij ooit nagedacht hoe het zou voelen als je enkel nog puur geluk voelde. Als je geen negativiteit kent. Depressies iets van het verleden. Of nog erger als je het nooit gekend zou hebben.

De wereld waar ik geboren ben, daar kenden ze geen ziektes, geen oorlogen of luchtvervuiling. Het was een mooie wereld waar iedereen goed samenleefde. De mensen waren rustig, aardig en kenden geen negatieve gevoelens. Het was een Utopia, waar eigenlijk niemand gelukkig was, omdat men geen ongeluk kenden. Dit hield niet stand uiteindelijk. Wetenschap werd bedreven door de meest intelligente mannen en vrouwen van het volk. Eentje daarvan kende geen geluk.

Inderdaad dus niet iedereen was gelukkig. Hij wilde van alles, maar er was altijd iemand net sneller of beter. Na een tijdje knapte er iets bij hem. Hij bouwde een machine, niemand wist precies wat voor een. Hij beweerde dat deze machine het beste was, dat het ideale volk zou overkomen. Het kostte enkel veel energie om de machine te starten.

Het moment was daar; de machine werd opgestart. Allemaal lichtjes in kleurtjes lichtten op. Een zachte warmte vervulde de mensen. Mensen verlangden steeds meer naar die warmte, naar het fijne gevoel van binnen. Verlangen, iets dat het volk nog nooit gevoeld had.

De machine verbruikte zo veel energie dat hij maar een korte tijd aankon. Er werd een afspraak gemaakt dat

de machine maar eens in de week gebruikt kon worden of bij speciale gelegenheden.

Het verlangen naar deze warmte groeide elke keer dat de machine gebruikt werd. Verlangen evolueerde langzaam naar obsessie. Deze ene zonde evolueerde naar meer zonden. De mensen leerden negatieve gevoelens kennen. Maar hoe ga je met iets om wat zo strekt onbekend is.

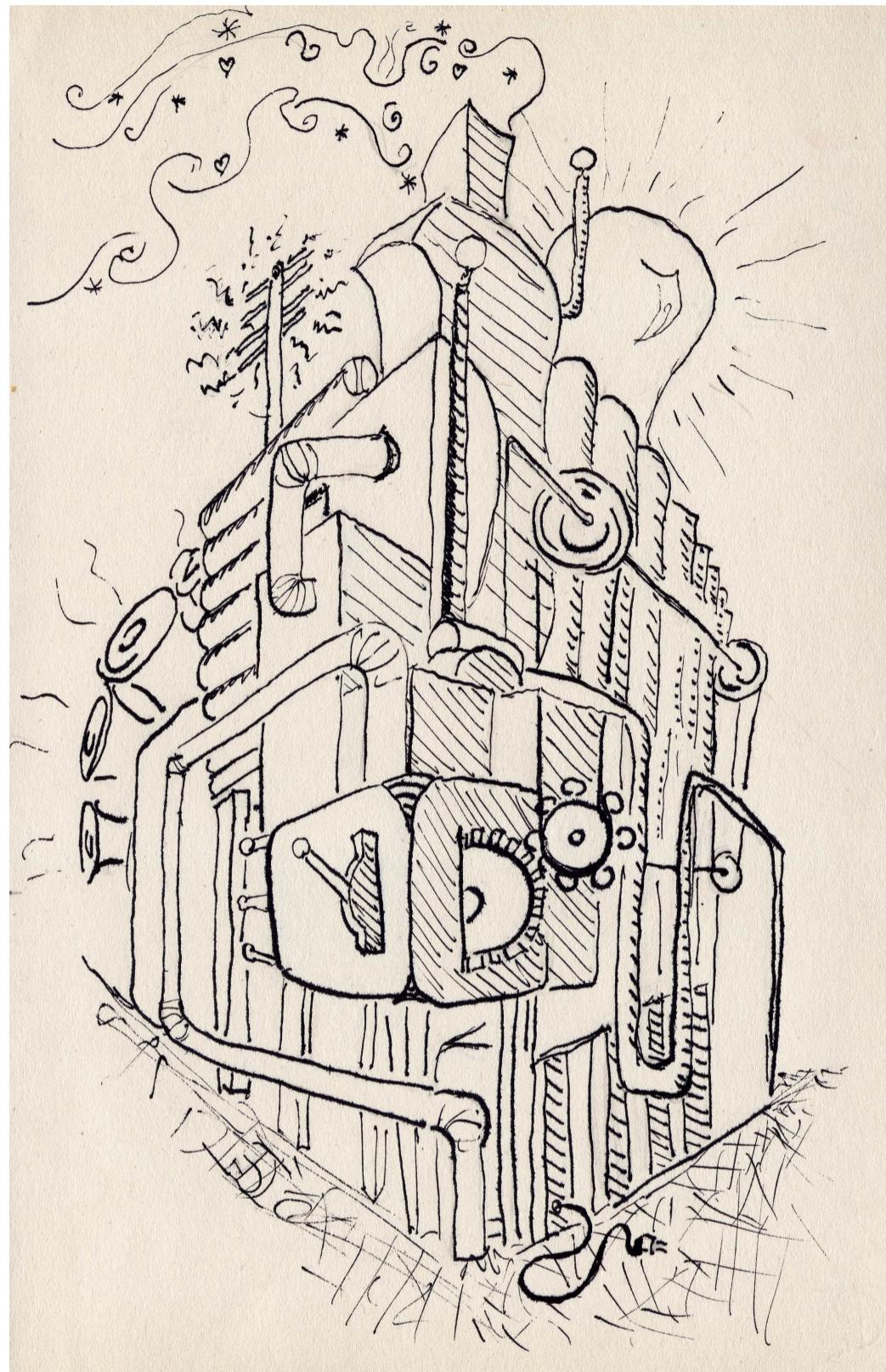
Zoals je zelf al bedenkt ging dit volk, dat leefde in democratie en samenborghheid, naar een anarchie toe. Mensen verlangden naar de warmte van de machine. Mensen kwamen achter andere verlangens.

Al snel verviel de wereld naar één grote criminale wereld.

De wetenschapper die dit alles gestart had, wist wat hij gedaan had. Het beste voor de wereld. Laten weten wat ongeluk inhoudt. Met doel te laten weten hoe hij zich voelde en wat voor een geluk de mensen al hadden zonder het te beseffen. Al snel zag hij zijn fout in, toen de mensen op hol sloegen. Voor het eerst waren er moorden geweest. Vrouwen konden niet veilig over straat. Maar zoals vaker: als de steen eenmaal van een berg afvalt en de lawine start, is het niet meer te stoppen.

Hij bouwde een nieuwe machine; niet om de probleem op te lossen, maar om naar een andere wereld te reizen. Het lukte hem en hij kwam in deze wereld uit.

Hij reisde vaak op en neer naar de andere wereld. Hij greep een soort macht. Hij onderwees de mensen hoe ze met hun zonden moesten omgaan. Hij leidde het volk over het pad der zondigheid, naar positie van een gezonde samenleving zoals jij kent. Iedereen hier kent de verleidingen van zondigheid zonder dat het uit

Illustratie: Iris Smits

de hand loopt. Dit door consequenties aan acties te stellen. Het volk daar is als kinderen opnieuw opgevoed, met doel omgaan met driften, door reacties te stellen op hun reacties. Maar het gaat langzaam en ze hebben er moeite mee. Ik heb ze gezien. Anarchie zoals wij het kennen is een zwakke versie met wat zij hebben meegemaakt. Van een perfecte samenleving naar een staat vol criminaliteit.

De fouten die ik heb gemaakt zijn niet goed te praten. In geen van beide werelden. Ik probeer het goed te maken, door leiding te geven, daar waar ze enkel anarchie kennen. Het is een chaos en de mensen willen niet luisteren. Maar kan ik mijn hand heffen, naar de mensen van wie ik ongehoorzame kinderen heb gemaakt?

[SB]

Er zijn in mijn wereld fouten gemaakt. Het wordt langzaam maar zeker beter.

Karpe Noktem zonder villa?

Het is woensdag, en om half héén begint de academische pauze in het Huygensgebouw. In HG00.149, de kamer van onafhankelijk dispuut Alfa Tau Nu (kort voor Harpadzete Tèn Nukton), is het gezellig druk. De deur, waarboven een trots wapenschild prijkt met daarop een passer en een lini-aal, staat uitnodigend open. Er worden tosti's gebakken voor het open raam en de muziek van Avenged Sevenfold vult de ruimte met een muur van gitargeluid.

In een hoek van de kamer, op een bank, zitten Aukje en Shane een geanimeerd gesprek te voeren, terwijl Iris Smits tekeningen maakt in haar schetsboek; als aanvulling voor het grote prikbord dat één van de wanden van de kamer vult.

Niek en Judith staan gebogen over een tosti-ijzer, voorzichtig controlerend of de kaas al de juiste temperatuur heeft bereikt.

De klok (binair) geeft intussen aan dat het al half twee is; sommige dispuutsge-noten vertrekken dan ook naar hun colleges terwijl anderen achterblijven om te schaken, go'en of zeeslaggen.

In de Ondergang, de benedenverdieping van het Gymnasium, verzamelen zich de leden van alternatief letteren-dispuut 'Saizi La Nuit'. Onder het genot van vrije jazz en frisse chardonnay - het is een warme middag - vertoeven zij in de grote, algemene ruimte van de hal, deze middag speciaal gereserveerd voor hun 'matinée culturelle'; hoewel allen weten dat het echt geen ochtend is, en dat de cultuur die zij daar opslokken - in tegenstelling tot die in hun colleges - vooral wijncultuur is.

Marlies - hoewel geen student meer laat ze dit soort activiteiten natuurlijk niet links liggen - schenkt zichzelf nog een glas wijn in, waarna ze de fles doorgeeft aan Robin. Die is

in gesprek met Annemiek over Frans existentialisme, haar colleges recapitulerend en van spottende kanttekeningen aan het voorzien.

Zo genieten zij, en vermenigen zich met enige AKKU-leden die afkomen op het gezelschap; ze debatteren, pogen stelling na stelling te verdedigen of te ondermijnen en komen tot radicale ideeën die de studentenwereld - neen, de gehele wereld - op zijn kop kunnen zetten, alvorens alles weer te vergeten en nog een nipje wijn te nemen.

Het is pas half tien, en toch is muziekcafé Dollars volledig gevuld met studenten. Sommigen hebben lang haar, sommigen dragen zwarte t-shirts, allen hebben plezier. Er speelt een folkbandje - goede livemuziek bepaalt zoals iedere woensdag het decor van het café - en er wordt gedanst op de vloer voor het podium. Steef staat achter de bar Tripel Karmeliet te verkopen, terwijl

Olivier (al dan niet zwaar alcoholische) smoothies mixt in een blender.

Bovenaan de smalle trap van het café straalt een streepje licht; we bestijgen de trap en komen in een rustige, ontspanning ademende sfeer. Er speelt muziek van Pink Floyd, afgewisseld met krautrock, en er wordt waterpijp gerookt in brede, comfortabele divans. Dit is waar de Karpe-Noktemleden van het rustige leven komen om hun lange woensdag colleges van zich af te schudden en te verkeren met hun verenigingsge-noten.

We verlaten het café rond sluitingstijd - in het centrum rond twee uur - om onze weg te vervolgen in het Nijmeegs nachtleven, nadenkend over hoe anders Karpe Noktem had kunnen zijn als het ietsje anders gelopen was in het vierde jaar.

[RS]

Ragfestival met Birth of Joy en Capacocha

Donderdag 24 februari was het zover, in samenwerking met Dance Fever werd het Ragfestival gehouden. Rond 22 uur begon de eerste band "Birth of Joy". Door een melange van rock, grunge en psychedelische invloeden werd de toon al snel gezet voor een gezellige avond. Nadat iedereen was samengepakt, en de kleine mensen door de lange nijs meer konden zien van het dansen begonnen de demonstraties. Eerst werden de kunsten van dansen op hip hop getoond. Hierna werd het iets zweeler met stijldansen.

Als laatste werd een ballet demonstratie gegeven. Hier stonden twee meisjes met spietsen, die een jive dansen en hiermee het publiek wegblies. Na de demonstraties kon de tweede muziek act beginnen. Één artiest kwam het podium op. Capacocha begon te spelen en kon in zijn eentje een volledige elektropop concert weg geven. Na ruim een uur gespeeld te hebben, nam hij toch afscheid van het podium. Onze trouwe dj's namen het hierna weer over en draaiden voor ons tot in de kleine uurtjes.

[SB]

Capacocha in Tivoli 20-04-2007

Bijzondere ontmoetingen

In 2008 ontstond het idee om tijdens de Ragweek twee tegenpolen in het Nijmeegse studentenleven samen te brengen. Carolus Magnus, het crème de la crème van de traditionele, corporale studentenverenigingen, en Karpe Noktem, de nieuwkomer met lak aan conventies en tradities. Wat oorspronkelijk bedoeld was als curiositeit groeide uit tot een geslaagd jaarlijks feest voor het goede doel.

Op 1 maart 2011 troffen Karpe Noktem en Carolus Magnus elkaar wederom in het hoofdkwartier van laatstgenoemde, Sociëteit de Kroeg in de Hertogstraat. Ietwat onwennig en afwachtend bewogen beide groepen zich in de donkere zaal vol oranje en zwarte ballonnen, die daarnaast uitgebreid gedecoreerd was met de logo's van de vele jaarclubs en disputen die Carolus in haar 83-jarige bestaan gekend heeft. Duistere bandshirts en lange haren werden afgewisseld door strakke mantelpakjes en glimmende gel. De Carolingers en Noktianen werden vergezeld door een handjevol externe aanhang, de enigen die écht "tussen twee werelden" verkeerden deze avond.

Zoals gebruikelijk leverden zowel Carolus Magnus als Karpe Noktem een band om

het feest echt karakter te geven. Carolus ving aan met haar huisband. Ondanks het feit dat de zangeress pas diezelfde middag hoorde dat ze 's avonds moest optreden wist de band het publiek op te zwepen met een lading klassieke meezingers. Karpe Noktems huisband moest helaas afzeggen, maar vond een waardige

plaatsvervanger in El Chupacabra. Met deze snoeiharde metalband ging het dak eraf en gingen leden van beide verenigingen er stevig op los. Na het afscheid van de bands was het de beurt van de dj's van Karpe Noktem en Carolus Magnus om het aanwezige publiek verder deze bijzondere avond door te helpen.

Het jaarlijkse succes van Tussen Twee Werelden wijst maar weer eens uit dat, hoe verschillend Carolus Magnus en Karpe Noktem ook zijn, zij elkaar altijd kunnen vinden voor een goed feest.

[YW]

Stel je voor.....

de zon stopt met schijnen, je hart klopt te vaak
diepe duisternis als in mijnen, de pijl schiet raak
alleen een spiegelbeeld, geen geluid
geen wond die heelt, te veel scherven in de ruit
alleen de herinnering leeft en het is te veel

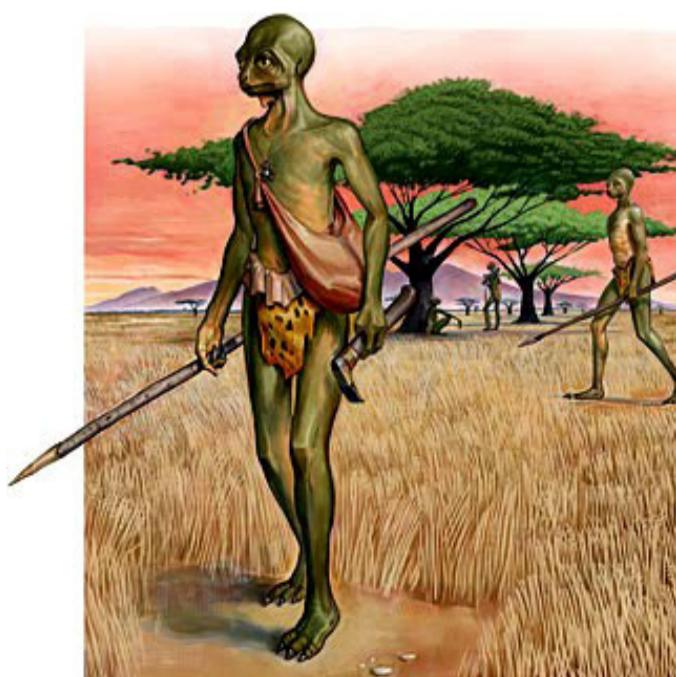
elke ijspegel heeft en geen stem uit je keel
een eeuwigheid aan pijn, als een verlamde pop
blind voor het licht, de kogel blijft in je kop
morgen is dood, de wind is weg
een valse noot, een eeuwig uitgestelde uitleg

[NN]

Dinosauroiden

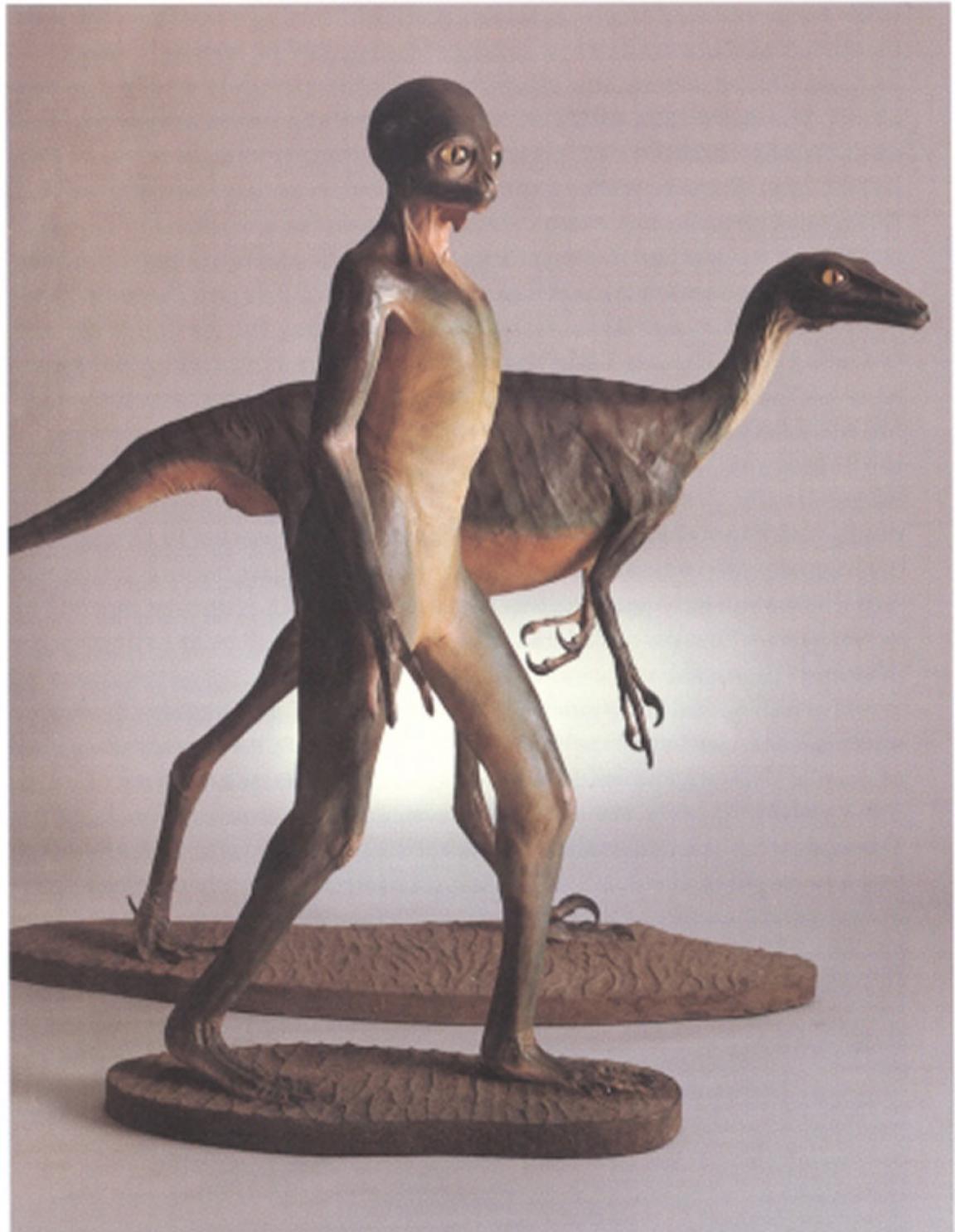
Zo'n 65 miljoen jaar geleden kwam er een plotseling einde aan een tijdperk. Na meer dan 165 miljoen jaar alleenheerschappij over de wereld werden de dinosauriërs uitgeroeid door de catastrofale inslag van een meteoriet van tien kilometer doorsnede. Niet veel later zagen de zoogdieren hun kans schoon om het vacuüm op te vullen – de langgenekte planteneters werden vervangen door olifanten en giraffen, de monsterachtige zeereptielen werden opgevolgd door walvissen, *Triceratops* et al werden vervangen door neushoorns en tijgers en beren namen de plaats in van *Tyrannosaurus rex*.

Al decennia lang wordt de mens gefascineerd door het idee van dinosauriërs in de moderne tijd. Mythen over bestaande reuzenreptielen als het monster van Loch Ness en de Afrikaanse *mokele m'bembe* dragen hieraan bij, om niet eens te spreken van verhalen als *The Lost World* van Sir Arthur Conan Doyle (over dinosauriërs die de uitsterveling overleefden) en *Jurassic Park* van Michael Crichton (over dinosauriërs die gekloond worden in een pret-park).

Paleontoloog Dale Russell besloot in 1980 eens wat serieuzer te kijken naar dit idee. Wat als sommige dinosauriërs het écht hadden overleefd? Hoe zouden ze zich ontwikkeld hebben? Als uitgangspunt nam Russell de kleine vleeseter *Troödon*. Deze moet je je voorstellen als een *Velociraptor* uit *Jurassic Park*, maar dan veel kleiner en nog intelligenter. Hij geldt als een van de intelligentste dinosauriërs die er waren. Dat veronderstelt men op basis van zijn grote hersenpan. Wanneer *Troödon* de uitsterveling overleefd had zou hij zich volgens Russell hebben kunnen ontwikkeld tot een soort mensachtig wezen, een zogeheten "dinosauroid". Om beter uitzicht te hebben zou hij rechtop gaan lopen. Een staart als tegengewicht is dan niet meer nodig, dus deze zou verdwijnen. Zijn handen zouden fijngevoeliger worden, zodat hij er complexere taken mee zou kunnen uitvoeren – een ontwikkeling die gepaard ging met een steeds complexer brein. Zo doende zou hij ook steeds intelligenter jachttechnieken ontwikkelen, tot gereedschap als speren aan toe.

Het klinkt ongeloofwaardig,

maar dit is min of meer de ontwikkeling die de voorouders van de mens hebben doorlopen. Rechtop lopen begon als een praktisch voordeel. Omdat de armen nu vrij waren konden die volledig worden ontwikkeld op het vastpakken en manipuleren van voorwerpen, waarvoor weer een complexer hersenstelsel nodig werd. Uiteindelijk leidde dat tot het maken en gebruiken van gereedschap, daarna kleding en vuur en uiteindelijk de iPad.

Sommigen geloven dat Russells theorie meer is dan alleen maar een wat als-vraag of gedachte-experiment. In verscheidene regio's, vooral

Noord-Amerika, doen geruchten de ronde over mysterieuze 'reptilmensen' die zich in bossen en moerassen zouden schuilhouden. Bijvoorbeeld de 'Lizard Man of Scape Ore Swamp', een mysterieus wezen dat een automobilist met panne zou hebben aangevallen in 1988. UFO-fanaten noemen deze wezens 'reptoid aliens' – een soort opperaliens die de bekendere 'Greys' (de standaard magere mannetjes met amandelogen uit *The X-Files*) in hun macht hebben. Anderen zoeken een aardsere verklaring – zouden dit niet de "dinosauroiden" van Russell kunnen zijn?

[YW]

Erbij

Ik begon te beseffen dat er iets mis was toen Neeltje niet meer met me praatte. Scheve-neus-Neeltje met de Wibrabroek. Ze liep weg toen ik niet inlogde. Omdat ik niet mee kon spelen.

Mijn ouders vonden *RealGames* maar niets. "Je levert teveel van jezelf in", zeiden ze. En: "Wil je nu écht *SocialCredits* verdienen voor iedere minuut dat je over het weer praat?" Ik zei: "eigenlijk wel" en mocht geen chip.

Met voetbal werd ik niet meer gekozen. Vroeger altijd als tweede, daar was ik best trots op. Maar de *gammies*, zoals ze al snel genoemd werden op het Jeugdjournaal, wisten: hoe meer chips in je team, hoe meer *CompetitiveCredits* wanneer je won.

Mijn sociale hoogtepunt was wanneer mijn klasgenoten samendromden rond de computers op het mediaeiland. Op evaluatiemomenten mocht ik meekijken. En zeggen: "Wow, wat veel punten!" Dan kreeg ik een glimlach terug.

Naarmate *RealGames* groeide, werden mijn ouders feller in hun afkeer. Ze hadden ergens gelezen dat je bij de aanschaf van een bepaald merk jeans *StyleCredits* kon

verdienen. "Verdienen? Kópen!", brieste mijn moeder. Onder de andere bruggers liepen er veel rond met dat merk. Maar dat vertelde ik niet.

Op een zekere dag liep ik weg. Claessen van Maatschappijleer had naar huis gebeld of ik mee kon doen met een interscolaire *contest*, het ging om het behalen van *IntelligenceCredits*. Het was een

prestigieuze aangelegenheid. "Kan dat ook zonder chip?" vroeg mijn vader. "Dat iemand, een écht iemand de punten bijhoudt?"

Eenmaal buiten had ik weinig keuze waar ik heen zou gaan. De school was dicht. De bieb was dicht. Het enige dat op maandagavond, elf uur 's avonds nog open was, was het winkelcentrum.

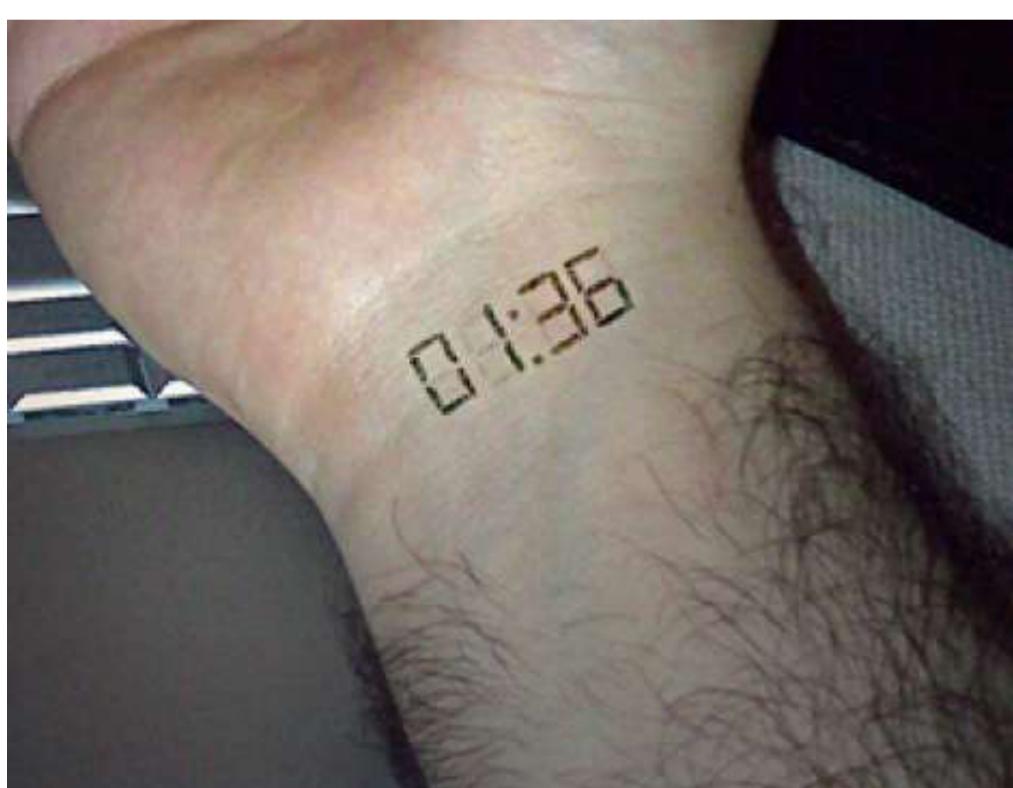
De *RealGames*-dealer was omringd door schermen met profielen van succesvolle gebruikers erop. Een groep lachende studenten stond in de rij om gechipt te worden. "Echt handig, dan staat er op je profiel of je loon al gestort is. Kan iedereen meteen zien wie er die avond een rondje kan geven!"

Toen ik eindelijk aan de beurt was, weigerde de winkelier om mij te doen. "Niet zonder legitimatie of toestemming van je ouders." Ik liet mijn lege zakken zien. "Je hoort je ID altijd bij je te hebben." Ik schuifelde weg voordat hij op

het idee zou komen om de politie te bellen.

Zittend op de rand van de fontein bekeek ik de winkelende mensen, de kletsende groepjes bij de *food court*, de jongens op de loungebanken die minigames speelden op hun smartphone, ongetwijfeld direct gekoppeld aan hun account. Een oudere man aan de andere kant van de fontein keek naar mij. In films zijn het altijd zwervers die op een cruciaal moment wijze raad geven. Deze man droeg kapotte kleding.

Thuis huilde mijn moeder. Niet omdat ik weg was geloopen – langer dan anderhalf uur was ik niet kwijt geweest. Misschien dacht ze wel dat ik al die tijd op mijn kamer was geweest. Het was het gesprek. Claessen was niet boos geworden. Claessen had haar niet verweten dat ze mij een kans ontzegd had. Claessen had haar geen slechte ouder genoemd. Maar zijn zwijgen was genoeg.

Ik was eerstejaars toen ik 18 werd. Ik had tattoo's, piercings en ik rookte als een ketter. Ik was niet meer de enige zonder chip. Hier en daar liepen er wat studenten rond die een praatje aanknoopten, zonder elkaar's polsen bij het begin en einde van elk gesprek tegen elkaar te houden. We praatten kritisch over de *EntertainmentCredits* die je kon verdienen door in te loggen en YouTube of digitale televisie te kijken. We vroegen ons af of docenten profielen bezochten om de intelligentieratings van hun studenten te checken. Ook praatten we met *gamies*. Zij kwamen nu naar ons toe.

"Pas op, hier kun je niet scoren!", was mijn standaard openingszin bij een chipdragend meisje. Dat maakte haar dan niet uit: het leek hip te zijn om met non-gamies gezien te worden. Onwillekeurig moest ik dan altijd aan Neeltje denken, al hadden deze meisjes lang niet altijd een scheve neus en nooit een Wibrabroek.

"Hadden mijn ouders mij maar verboden me te laten chippen..." zei mijn kersverse vriendin op het feest na onze Bacheloruitreiking.

"Hoe komt het dat je dat mocht?" wilde ik weten.

"Ze begrepen de sociale druk. Ik neem het ze ook niet kwalijk, ik had in hun plaats misschien hetzelfde gedaan."

"Je hebt spijt van je chip."

"Hij gaat niet meer uit."

"Niet meer uit?"

"Ik krijg steeds een foutmelding bij het uitloggen. Nu slaat hij werkelijk alles op wat ik doe. Meer mensen hebben er last van."

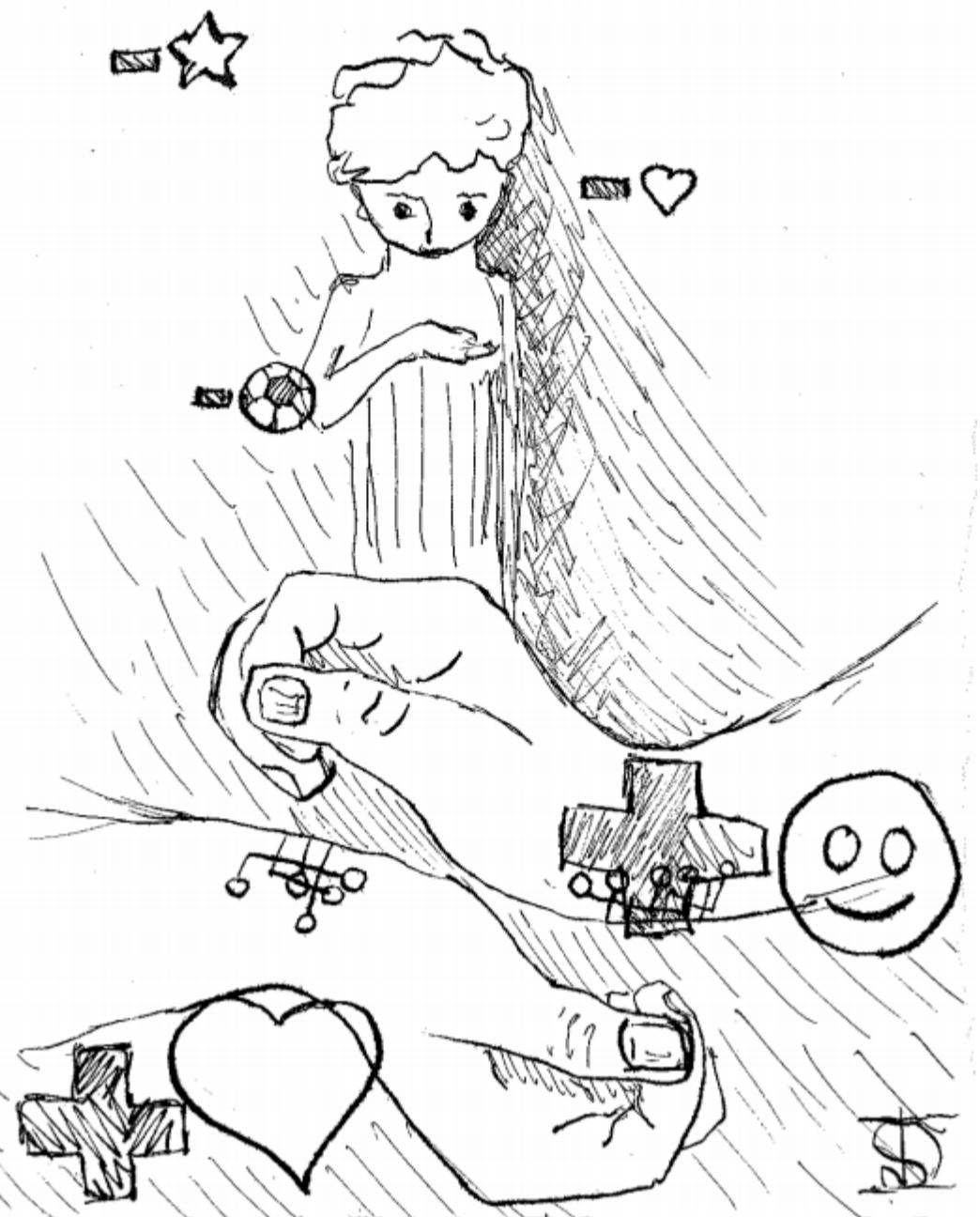
"Wat zeiden ze bij Real-Games?"

"Niks."

"Hoe bedoel je?"

"De shop is weg. En je kunt ze ook niet bellen. Je krijgt een bandje."

Ik was bang geweest dat een baan vinden vrijwel onmogelijk zou zijn. Chiplozen bleken echter niet ongewenst. "Tegenwoordig is er zoveel gezeik met die dingen, daar ga jij me tenminste niet mee lastigvallen", zei de baas. "Maar als je problemen oplevert ben ik echt niet te beroerd om als nog een stuk metaal in je pols te stoppen, hoor." Van hem kon ik het hebben dat hij zulke dingen zei terwijl hij een mes vast had. Zijn grapje kreeg

een duistere lading toen de week erop in het nieuws kwam dat een jongen was doodgeschoten toen hij had geprobeerd om zelf zijn chip weg te halen.

de mijn vader. "Een chiploze

Hij nam de pruttelende Claire van mij over. "Houd in ieder geval het nieuws in de gaten. Ik hoorde dat Real-Games misschien overgekocht wordt."

"Door wie?"

"Een buitenlands bedrijf. De overheid. Een miljardair. Maakt het iets uit?"

"Nee.", zei ik. "We zijn toch al vastbesloten om de kleine op te voeden als een echte *gami*e. Ze krijgt volgende maand de chip en we hebben al een pagina voor haar aangemaakt! Iedereen zal kunnen zien hoe goed we voor haar zorgen."

Mijn vrouw lachte, gaf me een halfgemeende tik en legde een arm op mijn moeders schouder. "Dat is een grapje, hoor. Deze gaat niet *RealGamen*. Deze gaat echt spelen."

[MB]

Karpe Noktem pleegt ovicide – Winterweekend 2011

In de laatste dagen van januari waagde Karpe Noktem zich traditiegetrouw weer aan het winterweekend. Circa dertig Noktanen zouden weer twee nachten doorbrengen op een mysterieuze locatie ergens in de Brabantse rimboe. Wat voor verrassingen had de WeekendCie deze keer in petto voor de onschuldige weekendgangers? Hoeveel van hen zouden na het weekend nog steeds onschuldig zijn?

Een grote schare van weekendgangers herkende de locatie in het altijd zonnige Nijnsel nog van afgelopen zomer - zij hadden deelgenomen aan het Pluk de Nacht-weekend -, maar anderen waren aangenaam verrast door de zeeën van ruimte en gezelligheid.

Toen iedereen geïnstalleerd was en een maaltijd achter de kiezen had, werd bekend gemaakt wat voor een sadistische slachting er zou plaatsvinden. Iedere deelnemer werd toebedeeld met een ei; wiens ei aan het eind van het weekend nog heel was, zou winnen. Uiteindelijk wist iedereen dit brute idee laconiek van zich af te schudden, en werden er spellen gespeeld. Gezelschapsspellen, bierspellen en bier-gezelschapsspellen. Het werd een gezellige avond.

De ochtend hierna, toen iedereen de overdag aanwezige tostivoorraad had doen slinken, werd er een wandeling ingezet door onvolprezen hiker Stan. Verbazingwekkend

veel weekendgangers - de kater van de avond daarvoor was hen blijkbaar gunstig gestemd - deden fanatiek mee aan deze woeste tocht door het bevroren Brabantse woud: zelfs de ijzige kou en de zuid-Nederlandse toendra-achtige wildernis kon hun doortocht niet trotsen!

Traditiegetrouw verzorgde de WeekendCie ook dit weekend weer enkele workshops. Alette liet enthousiaste

deelnemers kennis maken met een andere kant van zichzelf in een vermakelijke toneelworkshop, wat leidde tot bijzondere vondsten en veel humor. Stan pakte het wat ruwer aan en gaf een van zijn befaamde vuurpuwworkshops, wat tevens wat soelaas bood tegen de winterkou.

Die avond echter deed de onverbiddelijke werkelijkheid van de te offeren eieren haar intrede. Verschillende weekendgangers werden in onbewaakte momenten bruut aangevallen door fanatieke eierjagers. Voor zij er erg in hadden waren hun eieren platgestampt, kapotgesmeten of erger. Slechts enkelen van hen konden hun eieren deze avond veilig stellen. Anderen wisten de brute eierenslachting te vermijden door zich wederom te wijden aan het al dan niet alcoholische vertier wat wederom de avond vulde.

Zij die aan deze slachting wisten te ontkomen genoten van een kampvuur, dat helaas niet al teveel van hen kon verwarmen, en de urenlangen drankspelletjes die ook de tweede avond weer wellustig gespeeld werden. Zodoende

leerden de weekendgangers vanalles van elkaar - zowel dingen die ze altijd al hadden willen weten als dingen die ze liever niet hadden gehoord. Anderen deden het rustiger aan en genoten van de uitgebreid aanwezige puzzels en tekeningen. Ook werd van een toevallig aanwezige sjoelbak dankbaar gebruik gemaakt. Tot diep in de nacht ging het feestgelag door; vele roddels en geheimen werden gedeeld en vele gênante verhalen doorverteld, voordat uiteindelijk toch iedereen de stapelbedjes weer opzocht.

De volgende ochtend was het alweer tijd om huiswaarts te gaan, terug naar het veilige Nijmegen waar je niet in het donker besprongen werd door brute eiermoedenaars. Enkelen keerden terug met een intact ei wat zij ondanks alles hadden weten te reden. Wat er daarna met die eieren gebeurd is weet niemand, maar ons is toevertrouwd dat ze alleen een snufje zout nodig hadden.

[RS, YW]

Kookrubriek | Avontuurlijk (is) anders

Er zijn een boel etenswaren die een stuk minder algemeen erkend 'lekker en makkelijk' zijn dan het Hollandse bordje aardappels-groenten-vlees. Producten die niet op de grote actiedisplays in de supermarkt te vinden zijn, waarvoor je goed moet zoeken of zelfs omfietsen naar een andere winkel. Van veel voedingswaren uit bijvoorbeeld de toko en natuurvoedingswinkel is de gangbare opvatting dat die 'raar', 'vies' en 'lastig' zijn. Alleen dappere en avontuurlijke koks durven het aan om gekke nieuwe dingen te proberen en laat het nu juist zo zijn dat zij doorgaans de meest creatieve gerechten op tafel toveren. Wat wil je, met zo'n breed smaakpalet!

Pompoen en linzen zijn twee van die ondergeschoven kindjes. Al verkopen sommige supermarkten tegenwoordig wel linzen in pot of blik en ligt er zo nu en dan een biologische pompoen tussen de courgettes, de doorsnee consument waagt zich er amper aan. Bij velen ligt een enorme culinaire drempel, want wat moet je nou met zo'n zak harde droge linzen en hoe schil je in hemelsnaam een pompoen? En, belangrijker nog, kost dat niet veel te veel en heeft zo iets wel smaak?

En vergelijkbare houding hebben veel mensen tegenwoordig jegens het zelf maken van soep. De vele kant-en-klare soepen in pot, blik of zak vormen het stille bewijs van de gangbare gedachte dat zelf een pan soep koken een hels karwei is dat enorm ingewikkeld is en ook nog eens te lang duurt. Niets is minder waar! Laten nou net pompoen en linzen ingrediënten zijn waarmee je met het grootste gemak een dampende pan voedsel maakt. Het enige dat je nodig hebt is een goed mes om de pompoen in stukken te hakken – je hoeft 'm niet eens te schillen! – en een staafmixer om het geheel te pureren. Gedroogde linzen haal je voor bijna geen geld bij de toko; Dunya in Hatert-Centrum is een aanrader en in het centrum zitten ook een paar zaakjes. Pompoenen kosten in de natuurwinkel tussen de twee en drie euro en die vind je aan het begin van de Lange Hezelstraat of in de Groenestraat naast AH. Soep is in de koelkast een aantal dagen te bewaren en bovendien prima in te vriezen. Na een lange dag college hoef je je portie dan alleen op te warmen. Dat is pas gemak.

Pompoen-linzensoep

Nodig:

- 1 grote ui, gesnippederd
- 2 teentjes knoflook, fijngehakt
- 1 kop rode of groene linzen
- 1 kleine pompoen, gewassen en in stukken gehakt
- 2 groentebouillonblokjes
- olijfolie
- versgemalen zwarte peper naar smaak

1. Fruit de ui en knoflook in de olijfolie.
2. Voeg de stukken pompoen, de linzen, de bouillonblokjes en ca. 800 ml water toe. Breng het geheel aan de kook.
3. Laat de soep ruim drie kwartier zachtjes koken met het deksel op de pan. Het eerste half uur kun je 'm gewoon laten staan maar daarna is het verstandig af en toe te checken of er meer water bij moet - gedroogde linzen zijn dorstig...
4. Haal de soep van het vuur en pureer 'm goed glad met een staafmixer.

Lekker met afbakstokbrood, een toef zure room en eventueel wat verse koriander.

Ook zonder Jezus houdt de regen op

Diep in m'n hart ben ik een christen. Diepgelovig. Ik ga zelden naar de kerk en als ik ga is het uit fascinatie. Ik lees de Bijbel zelden en als ik het doe is het om dezelfde redenen – uit fascinatie. Veel wijzer ben ik er nooit van geworden. Toch zit er een onuitwisbaar idee in mij, een concept van God en zijn zoon. Dat die naar me luisteren. Als ik dan op een regenachtige dag tegen de wind in fiets en de hele wereld vervloek, dan bid ik. Er is niets aan te doen. Een soort innerlijke stem die boven alles uitschreewt: "Oh Jezus, oh zoon van God, de barmhartige God, heb meelij! Heb meelij! Ik kan niet meer! Stop die verduivelde wind! Waar heb ik dit aan verdient! Ik zal u aanbidden als die rotwind me maar voor even met rust laat!" Intussen trap ik maar door, uitgeput, happend naar de adem die de snijdende wind me beneemt. Doorweekt tot op het bot, hopend dat mijn boeken nog een beetje droog blijven in m'n tas, fiets ik door, biddend, maar Jezus luistert niet. Althans, ik geloof van niet. Misschien luistert hij wel maar antwoordt hij niet. Daar heb ik dan vrede mee.

Ook zonder Jezus houdt de regen op.

Ingezonden door Floris Vos

De alternatieve route

Elke editie van Akta Nokturna zal de favoriete hangplek, wandelroute, werkruimte, slaapstek of andere locatie binnen Nijmegen van een van onze Karpe Noktemleden worden uitgelicht. Samen vormen zij de Alternatieve Route langs plaatsen waar wij alternatievelingen ons het liefst ophouden. Deze editie van de Alternatieve Route leidt ons naar de favoriete plek van...Antal van Ass.

Een ode aan de mooiste plek van Nijmegen

Ik zou jullie kunnen vertellen over de winkel van Alex, waar je heerlijke broodjes kan halen, niet zozeer esthetisch mooi, maar zeker een genot voor de smaakpapillen. Ik zou jullie kunnen vertellen over de Ooijpolder waar de schaapjes vredig grazen en de barbecues magisch zijn. Ik zou jullie kunnen vertellen de Akta enkel digitaal te lezen en niet op duur papier, maar dat is een heel andere discussie. Vergeet de mooie straatjes niet

naast de St. Stevenskerk met hun prachtige middeleeuwse uitstraling of het heerlijke Kronenburgerpark waar je groepsgewijs in de lente de eerste zonnestralen kan opdrinken. Allemaal plekjes van een duidelijke schoonheid, maar niet mijn lievelingsplek. De plaats waar ik mij echt het fijnste voel is: <tromgeroffel> mijn kamer</tromgeroffel>.

Hier dus een ode aan mijn kamer.

*Oh kamer Oh kamer zo vredig gelegen in Nijmegen stad,
Wat zou ik moeten beginnen als ik jou toch niet had.*

Eeuwig zou ik reizen met de vervloekte NS

Ik zou simpelweg sterven van wanhoop en stress.

Zonder jou was ik gescheiden van al mijn muziek

Mijn uitzicht op de binnentuin oh zo rustiek

Zou ik nooit meer ontwaken door de klokken van de kerk

Zou ik afscheid moeten nemen van vereniging en werk

Oh kamer waar ik lachte, huilde en riep

Oh kamer waar ik zoop, danste en sliep

Mijn leven zou werkelijk zuigen als ik jou niet had,

Kamer zo schoon, in Nijmegen stad

Maar helaas moet ik toch afsluiten met een droevige kanttekening. Al het moois gaat uiteindelijk voorbij. Ik voel de hete adem van de SSHN al in mijn nek. Als het goed gaat ben ik begin komend jaar klaar met mijn studie. En dan, oh de horror, moet ik binnen een x aantal maanden mijn kamer uit. Hier dus een oproep aan de persoon die hem na mij zal betrekken (begin maar alvast te slijmen bij mijn huisgenoot). Draag hem op handen, maak hem tot spil van je leven en studeer zo lang mogelijk. Deze kamer is dat waard.

Column

D e nasmaak, deel 8: bindend studieadvies

Stel je voor. Er drijft een lijke in het midden van het vijvertje op het Erasmusplein. Verder is het plein leeg; alleen dat lijke ligt daar te drijven. Het lijke is nog warm, maar het koude water begint langzaam een blauwe kleur aan de ledematen te geven.

Het lijke ligt er nog maar net.

Stel je vervolgens voor dat het lijke twee doorweekte blaadjes in zijn broekzakken heeft. Het water begint langzaam de blaadjes onleesbaar te maken, maar het één is ogenschijnlijk een recept voor pijnstillers, of slaappillen of iets van dien aard. Het recept is nooit ingewisseld voor de daadwerkelijke medicatie.

Het andere briefje is een spiekbrieftje. Er staat een lijst op van existentialistische filosofen, of aminozuren, of de vergelijkingen van Maxwell, of de namen van de beenderen in het oor: wat het meest tot je verbeelding spreekt.

Als de wind opsteekt, begint het lijke langzaam over het water te bewegen. Verder is het nog steeds zo roerloos als de dood.

Stel hiernaast dat het lijke in de binnenzak van zijn jas een brief heeft. In die brief wordt gemeld dat hij niet door kan gaan met zijn studie, en dat hij iets anders moet gaan doen met zijn leven. In die brief wordt zijn levensdoel omgegooid, zijn kans op succes zoekgemaakt en zijn voortbestaan als academicus - hij was een academicus - prenataal geaborteerd.

Stel je nu voor dat jij het bent, die daar in die vijver ligt te dobberen. Dat jij bent bezweken onder de druk van het bindend studieadvies. Dat het jouw kansen zijn die je ontnomen zijn.

Zou dat geen mooi fabeltje zijn?

Nou?

[RS]

Een zwarte Zwarde Avond

De Zwarte Activiteiten Kommissie is zwart als de nacht, en met hun intussen een traditie geworden hoogtepunt van het KN-verenigingsjaar - de Zwarte Avond - weten ze dit op en top te bevestigen en te benadrukken. De onze vereniging zo vertrouwde nacht was al gevallen toen ik de woontoren op het verkeerseiland, de Boeckstaelhof, beklim en aankwam bij de woonstede van Ids. Zijn deur stond op een kier open, en werd geflankeerd door wat een klein robotmannetje leek. Dit Dalek-achtige figuurtje, voor de intimi, leek mij niet te willen laten passeren en pas na een verwoede strijd kon ik de Zwarte Avond binnentreinden.

Aldaar was de commissie A- beter bekend als ZAK - verwoed aan het optuigen. Muzieklijsten werden samengesteld met zwarte artiesten - nee, geen hiphop, maar donkere rock en sinistere metal - en de kamer werd geflankeerd met kleine lichtgevende doodshoofdjes. Morbide en arcaan roerde Marlies in een grote met een zwarte massa

gevulde pan - schijnbaar het avondmaal - en anderen waren bezig met het verspreiden van de vele donkere middelen

die wij deze avond mochten genieten.

Het publiek was, zoals wellicht eenieder kan inzien, volledig in het zwart gehuld. Dreigend werden zij die dit niet waren toegesproken: om twaalf uur gaan alle kleren die niet zwart zijn uit! Onder het genot van dropshot uit dunne laboratoriumbuizen en het - wellicht niet zwarte, maar daarmee niet minder verderfelijke - Schulzenbrau aten wij de - warempel - zeer smakelijke donkere maaltijd van spierwitte plastic bordjes.

Toen de avond vorderde bedwelmd de gezelschap, en werd de kamer steeds waardiger. Duistere onderwerpen werden aangesneden door het geblakerde gezelschap, en de stemming was onuitputtelijk gezellig. Ik bleef totdat ik het gezellige weer met het huiselijke moest verruilen. De donkere nacht in marcherend keek ik terug; avonden zijn met regelmaat zwart, maar de Zwarte Avond is van alle toch het zwartst.

[RS]

Leden doorgelicht

Met deze keer... Angélique Beerens!

1. Wat als je voor één dag koning was?

Dan zou ik heel veel geld doneren aan onderzoek.

2. Wat als de wereld al was vergaan in 2010?

Dan was ik morsdood, en als er een hemel of hel zou bestaan dan denk ik toch dat ik me zou bevinden in de laatste :P

3. Wat als je één dag uit het verleden over kon doen?

Dan zou ik de dag dat ik bij Karpe Noktem kwam al veel eerder hebben laten plaatsvinden, he Mike (Koeman, ;P)

4. Wat als je van één film zou kunnen voorkomen dat het gemaakt was?

Dan bestond ie niet.

5. Wat als jij de nummer 1 van de top 2000 zou moeten uitkiezen dit jaar?

Dan ging iedereen als ie het nummer hoorde in de hele tent springen, het zou Devil's Dance floor zijn.

6. Wat als Karpe Noktem

georganiseerde misdaad in zou gaan?

Dan speelde ik de rol van femme fatale, hehe :P.

7. Wat als jij jouw 2010 in 3 woorden moet omschrijven?

Saai, Geen-Karpe-Noktem-lid, Nerdy

8. Wat als jij je utopie moet schetsen?

Dan zou iedereen een Vampier zijn: een

oneindig leven zonder ziektes en pijn, groei

van jezelf door de vele

indrukken en kennis

die je zou opdoen, en

ongeremde wilde emoties :P

9. Wat als je jezelf van-over-10-jaar tegenkwam?

Dan denk ik dat ik definitief dacht dat er geen hoop meer bestond voor me: nog steeds een gekke springerige idioot die van veel, gek en wild feesten houd..

10. Wat als vraag 10 er nog was geweest?

Dan bestond vraag 13 niet meer.. En mijn geweldige tekenkunsten kan ik jullie toch niet onthouden, ;)

kleur mocht overschilderen?

Felblauw de kleur van de vrijheid en het maakt me geil :S.. Maar die word om de laatste reden ook wel gedeeld met zwart.

12. Wat als je één wet mocht overtreden?

Dan zou ik nu niet zo hoeven te stressen over mijn voorlamp die net kapot is gegaan.

13. Teken jezelf.

11. Wat als je de hele wereld in 1

Quotes

Michiel 1.0 (neuriënd tijdens de afwas): "Afwassen met mij is een soort wildwaterattractie in de Efteling. Iedereen wordt nat en er is een leuk liedje op de achtergrond."

Ed: "Vegetarisch eten kan soms best lekker zijn hoor. Bijvoorbeeld vegetarische pasta: dat maak je gewoon klaar en dan doe je er een ons gehakt doorheen."

Stan: "Je hebt van mijn worst mogen snoepen - nu wil ik sleutels."

Remco: "Voor jouw worst en veertig cent doe ik alles!"

Sara: "Ik wil dingen in mijn mond stoppen."

Jesper 2.0: "Ik stop al de hele dag dingen in je mond!"

Ruud (enthousiast): "Ik kom in je hoofd!"

Jille (kreunend): "Au Olivier, dat doet pijn!"

Marjolijn (geërgerd): "Ik kan hier ook niemand slaan zonder dat ze er geil van worden!"

Shane: "Swaffelen?"

Marlies: "Nee, een theezakje is viezer."

Stan: "Toen ik dronken was kreeg ik 'm wel naar boven, toen ik nuchter was niet!"

Sara: "...werd ik op het weekend niet wakker gemaakt door zo'n ding?"

Antal (schalks): "Nee, dat was mijn blokfluit."

(De leden spelen 'Ik Heb Nog Nooit'. De stelling is: 'Ik ben nog nooit flauwgevallen van seks')

Yurre: "Telt seks met jezelf ook?"

Ruud: "Ik heb penisnijd: mijn moeder heeft een penis en ik niet."

Sara: "Uit welk gat kom jij?"

Colin: "Je moeder!"

Robin: "Harry Potter is zo verleidelijk!"

Ids: "Is er een meisje naar de wc geweest? Het ruikt opeens zo vreemd."

Rik S. (schuldbewust): "Ik heb Anke alleen een paar keer geopend op een desktop."

Noëlle: "Ik ben niet koppig, ik heb altijd gelijk!"

Chaim: "Vrouwmens, hoor jij niet in de keuken te zijn?"

Remco: "Op welke dag valt Eerste Kerstdag dit jaar?"

Jille: "Poeh, de 25e pas."

Activiteiten

Woensdag 30 Maart - Filmavond

Yarrr! De BarocCo heeft piraten in zijn bol, we gaan een avond kijken naar piratenfilms van vroeger en nu. We beginnen met een kleine introductie over de veranderingen in films door de jaren heen (we moeten het natuurlijk wel een beetje cultureel verantwoorden). Met daarna The Crimson Pirate (1952) vervolgt door Pirates of the Caribbean (2006). Dus zet je ooglapje op, stof die papegaai af en kom onder het genot van een biertje de evolutie van de film aanschouwen.

Aanvang: 21.00

Locatie: Café 't Haantje, Daalseweg 19, Nijmegen

Donderdag 31 Maart: Open Podium

Volgens ons verdient talent een podium en zit Karpe Noktem vol met talent. Kan je goed zingen, schrijf je coole poëzie of wil jij met je band eens laten zien wat je kan? Het open podium verwelkomt iedereen die het leuk vindt om te laten zien wat hij of zij kan! Je kan je helaas niet meer aanmelden. Maar kom vooral deze avond langs om de acts te bezichtigen!

Aanvang: 21.00

Locatie: Grote zaal, Villa van Schaeck

Vrijdag 1 April – Kookactiviteit

Er is niks mooiers dan rustig kunnen praten met je medeleden terwijl je maaltijd wordt klaargemaakt en opgediend. Meld je daarom snel aan voor het vol is!

We beloven geen losse veters in je eten te stoppen!

Aanvang: zaal open: 18.30; Aanvang: 19.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Vrijdag 1 april – Spelletjesavond

Iedere eerste vrijdag van de maand organiseert de spelletjescommissie de spelletjesavond. Karpe Noktem beschikt over meerdere spellen, maar eigen spellen meebrengen wordt extra gewaardeerd. Hiernaast organiseert de spelletjescommissie tevens een spel van de maand zodat er bij iedere spelletjesavond een "nieuw" spel onder de aandacht wordt gebracht. Dus als je er van houdt een spelletje te spelen, een gokje te wagen of een kaartje te leggen/blazen, kom dan de eerste vrijdag van de maand eens langs!

Tijd: 21.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Vrijdag 8 april - Middeleeuwse avond

Meer informatie volgt

Begin: 21.00

Locatie: Borrelruimte, Villa van Schaeck

Vrijdag 15 april - Schietworkshop

Heb jij ook zin in een warme, knuffelige en pluizige avond? Dan is de volgende activiteit helaas niets voor jou.. Want wij gaan met Karpe Noktem naar Wijchen voor een heuse schietworkshop. Drie verschillende geweren komen aan bod: Een M.385, een M-1 Grand en nog een, maar dat blijft nog even een verrassing. Als afsluiting gaan we daarna verder op de "dood en verderf-borrel" waarbij je eerste drankje gratis is als je mee bent geweest naar de workshop! Inschrijven kan tot 25 maart en je moet voor deze activiteit minimaal 18 jaar zijn (denk aan je paspoort!).

Begin: verzamelen: 19.15 bij de AH to Go op het centraal station

Schade: 10 euro

Zaterdag 16 april - Familieliedag

Zijn je ouders ook nieuwsgierig waar in Nijmegen je toch al die maandagavonden doorbrengt? Of willen ze ook wel eens weten wat er nu zo leuk is aan een bandjesavond, een muziekquiz, of een Karpe Rockt'em? Dat komt dan mooi uit, want nu is er een kans om ze de vereniging en Nijmegen te laten zien. Er is een leuk programma met onder andere een rondleiding door de stad. Sleep je pa, ma, broers, zussen, neefjes en nichtjes dus mee naar Nijmegen!

Begin: 13.00

Locatie: Villa van Schaeck

Dinsdag 26 april - Extreme Playbackshow

De Extreme Playbackshow is een jaarlijks fenomeen, waarbij KN-leden op het podium klimmen om een spetterende act te laten zien bij de meest extreme of foute nummers.

Begin: 21.00

Locatie: Grote zaal, Villa van Schaeck